

تلاشش را کرده تا بر اساس قواعد تعریف شده در این ژانر و بر اساس تجربه‌های فیلم‌های موفق دیگر پیش برود. شاید در داستان با خلاقیت یا ایده نویی روبه‌رو نباشیم، ولی فیلم در همین حد به خوبی رسالتش را انجام می‌دهد و دچار ضعف و کاستی نمی‌شود.

همانطور که گفته شد، با این سوژه، فیلم‌های زیادی در سینمای جهان ساخته شده و می‌شود که ایراد خاصی ندارد. وقتی فیلمی می‌تواند سوژه‌ای تکراری را در روایت و فرمی جذاب و تماشایر پسند ارائه دهد، دوباره گفتنش هیچ ایرادی ندارد.

حفظ ضرباهنگ فیلم

عزتی در «تمساح خونی» مراقب چند نکته مهم بوده تا فیلمش را تا پایان سرپا و زنده نگه دارد. فیلم بر روی فیلمنامه‌ای خوب بنا شده و اجازه افتادن ریتم فیلم را تا پایان نمی‌دهد. در چنین فیلم‌هایی خیلی مهم است تا مدام موقعیت‌هایی جذاب و هیجان‌انگیز خلق شود و نگذارد فیلم از نفس بیفتد.

فیلمنامه «تمساح خونی» تا پایان همین روند را دارد و از طریق تنش و درگیری شخصیت‌ها با آدم‌های خلافکار، ریتم و ضرباهنگ خوب خودش را حفظ می‌کند.

همچنین شوخی‌های فیلم به اندازه و درست است و قابلیت خندان تماشایر را دارد. وقتی موقعیت‌های کمدی با دیالوگ‌های طنز به درستی همراه شود، یعنی فیلم بخش زیادی از راه را درست رفته است.

باز یگران فیلم، بازی‌هایی قابل قبول ارائه می‌دهند و در درآوردن موقعیت‌ها نقش مهمی ایفا می‌کنند. از جواد عزتی و عباس جمشیدی‌فر به عنوان باز یگران نقش اصلی تا سعید آقاخانی و مهدی خلج به عنوان باز یگران نقش فرعی، همه به درستی از پس نقش‌شان برمی‌آیند.

ضمن اینکه نباید از کارگردانی و فیلمبرداری خوب فیلم هم غافل شد. با اینکه «تمساح خونی» اولین فیلم جواد عزتی محسوب می‌شود، ولی تماشایر با سکانس‌هایی اصولی و درست و قاب دوربین‌های پخته روبه‌رو می‌شود.

شاید ساختن فیلمی مثل «تمساح خونی» در سینمای آمریکا، هند و حتی کره جنوبی خیلی معمولی به نظر برسد، ولی سینمای ایران به چنین کمدی‌هایی نیاز دارد. سینمای کمدی ایران مدت‌هاست در بازنمایی زمان گذشته گیر کرده و انگار فیلمسازانش جز شوخی با دهه‌های گذشته، هیچ ایده دیگری برای خندانن مخاطب ندارند.

بعضی فیلم‌های دیگر هم با اینکه اسم کمدی را یک‌دک می‌کشند، اما دست‌شان در خنده گرفتن از تماشایر خالی است و جز تعدادی دیالوگ لوس و شوخی معمولی و سطح پائین چیز دیگری برای ارائه ندارد. «تمساح خونی» به کارگردانی جواد عزتی، می‌تواند مخاطبان سینمای ایران را امیدوار به ورود یک کارگردان طنز و کمدی‌شناس امیدوار کند.

تمساح خونی یک اکشن-کمدی متفاوت

احمد محمدتیریزی

پرهیز از ساختن کمدی سخیف

اما جواد عزتی به عنوان نخستین تجربه فیلمسازی‌اش، به شدت حواسش بوده تا در دام این سبک از کمدی‌سازی نیفتد. عزتی که در فیلم‌های کمدی زیادی ایفاگر نقش‌های اصلی بوده، قطعاً خیلی بهتر آفت‌ها و آسیب‌های فیلم‌های این ژانر را در سینمای ایران می‌شناسد و با هوشمندی خودش را از کمدی سخیف ساختن دور نگه داشته است.

«تمساح خونی» را باید یک اکشن کمدی درست و حسابی در سینمای ایران دانست که کمتر نمونه‌اش را در سینمای ایران ساخته می‌شود. فیلمسازان دیگری سعی کرده‌اند این جنس از کمدی را در فیلم‌هایشان نشان دهند، ولی انقدر در داستان و ساخت ضعف نداشته‌اند که فیلم‌شان چیزی برای عرضه نداشته است.

«تمساح خونی» برخلاف نسخه‌های شکست خورده قبلی، در فرم و محتوا، فیلم استاندارد و قابل قبولی است و می‌تواند مخاطبش را تا پایان راضی نگه دارد. اتفاقاً این جنس از کمدی‌سازی، همین‌نیاز سینمای ایران است تا از طریق آن، ژانر کمدی، چندین‌پله ارتقا پیدا کند و دیگر فیلم‌های ضعیف و سطح پائین نتوانند به راحتی در سینماها اکران شوند.

کلیشه‌ای اما استاندارد

بد نیست به این نکته مهم در «تمساح خونی» توجه کنیم؛ فیلم تازه جواد عزتی در داستان حرف نو و تازه‌ای را نمی‌زند و تمام

تمساح خونی فیلمی کمدی و اکشن است که پس از حضور موفق و پرشور در جشنواره فجر ۱۴۰۲ در اسفندماه همان سال به نمایش درآمد و با استقبال مردم نیز مواجه شد. این فیلم اولین تجربه جواد عزتی به عنوان کارگردان بود که به تهیه‌کنندگی کامران حجازی ساخته شد. جواد عزتی برای این فیلم در چهل و دومین جشنواره فیلم فجر سیمرغ بلورین بهترین کارگردان (فیلم اول) را دریافت کرد.

اقبال تماشایگران از فیلم‌های کمدی در سال‌های اخیر، هوس کمدی ساختن را در سر کارگردان‌های زیادی انداخته است. کمدی ساختن در شرایط فعلی سینمای ایران، ریسک کمتری دارد و تا حدود زیادی خیال‌سازندگان را از بابت گیشه راحت می‌کند.

تقاضا برای ساختن فیلم‌های کمدی، آسیب‌هایش را هم به همراه داشته و موجب ساخته شدن فیلم‌های ضعیف زیادی در این ژانر شده است. فیلم‌هایی که جز چند موقعیت خنده‌دار، چیز دیگری برای ارائه ندارند و تمام تمرکز و بار فیلم‌شان را بر روی همان چند موقعیت گذاشته‌اند و بقیه زمان فیلم‌شان را صحنه‌ها و دیالوگ‌هایی معمولی و سطحی تشکیل می‌دهند.

در چنین شرایطی، فیلمساز باید حواسش باشد تا در دام ساختن فیلم سطحی و دم‌دستی نیفتد. معمولاً کارگردانان، فیلم‌های ژانر کمدی را با حساسیت کمتری می‌سازند و بیشتر فکر و ذکرشان به سود و فروش است.